

Sygn. akt: OSD 78/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w

z dnia 6 maja 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

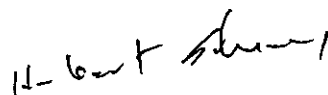
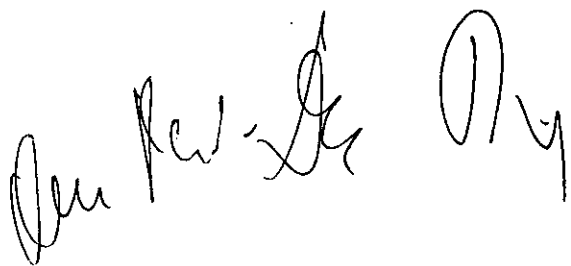
Przewodniczący: r. pr. Maria Kohlberger-Wierzbowska
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka-Dziewurska
r. pr. Hubert Schwarz

Protokolant: apl. radc. Anna Kaczmarzyk

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2013 r. zażalenia
w na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego
z dnia 11 października 2012 r. sygn. akt o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 11
października 2012 r. (sygn. akt) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Sygn.akt OSD 78/12

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 października 2012r sygn.akt RD 71/12 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych, na podstawie art. 70 ust.1 ustawy z 76 lipca 1982r o radcach prawnych i art.17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie postawienia radcy prawnemu [REDAKCYJNIE] zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Przewinienie, w ocenie skarżącego [REDAKCYJNIE] w [REDAKCYJNIE] polegało na tym, że radca prawny [REDAKCYJNIE] jako radca prawny Gminy [REDAKCYJNIE] wydawał w okresie od listopada 2006 do grudnia 2011 opinie prawne oraz redagował pisemne odpowiedzi (sygnowane podpisem Przewodniczącego Rady Miejskiej), które w swojej treści pozostawały w rażącej sprzeczności z obowiązującym stanem prawnym i orzecznictwem sądów polskich dotyczącym zakazu przewidzianego w art. 24 f ust.1 ustawy o samorządzie gminnym, co sprawiło, że radny [REDAKCYJNIE] bezprawnie sprawował mandat radnego Rady Miejskiej w Brzegu od wyborów samorządowych w listopadzie 2006 do dnia 31.01.2012r.

Co do zarzucanego czynu obejmującego okres od listopada 2006 do 10 października 2009 odmowę wszczęcia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uzasadnił dyspozycją art. 70 ust.1 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym nie można wszczynać postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły 3 lata. Natomiast co do zarzucanego czynu popełnionego w okresie od 10 października 2009r do 31.01.2012r odmowę wszczęcia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uzasadnił tym, że zgodnie z art.64 ust.1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych odpowiedzialności dyscyplinarnej podlega radca prawny za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, czego w stanie faktycznym sprawy dopatrzeć się nie można z uwagi na to, iż radca prawny [REDAKCYJNIE] jako radca prawny Gminy [REDAKCYJNIE] prezentował stanowisko zgodnie ze swym przekonaniem a stanowisko to było zbieżne ze stanowiskiem innych podmiotów, w tym organu nadzoru. Podkreślił też, że treść skargi wskazuje, iż skarżący domaga się w istocie dokonania w postępowaniu dyscyplinarnym oceny merytorycznej pracy radcy prawnego, a to nie leży w gestii tego postępowania dyscyplinarnego i nie może być jego przedmiotem.

Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia skarżący zażalił pismem z dnia 12.11.2012 oznaczonym jako „odwołanie”, w którym powielił zarzuty zawarte w skardze, dodatkowo wskazał na orzecznictwo reprezentujące inny pogląd prawny niż zawarty w pismach redagowanych przez radcę prawnego [REDAKCYJNIE]. W przekonaniu skarżącego, nakaz wykonywania zawodu radcy prawnego z należytą starannością jest tożsamy z obowiązkiem radcy prawnego do udzielenia odpowiedzi na skierowane do niego imiennie przez skarżącego pismo, żądające odniesienia się do wskazanych przez skarżącego wyroków, wskazujących na odmienny niż reprezentowany przez radcę prawnego pogląd prawny.

Postanowieniem z dnia 10.12.2012r wydanym w oparciu o art.122 k.p.k. w zw. z art.74¹ ustawy o radcach prawnych Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego odrzucił zażalenie (zatytuowane jako „odwołanie”) z uwagi na to, iż złożone zostało po upływie 14 dniowego

terminu przewidzianego na jego wniesienie, a następnie, po wykazaniu przez skarżącego zachowania terminu do wniesienia środka zaskarżenia postanowienie to uchylili.

Rozpoznając zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 11.10.2012r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zażalenie za bezzasadne, w pełni podzielając stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego nie może być merytoryczna ocena opinii prawnych a ocenie podlegać jedynie należyta staranność, której braku nie można się w sprawie dopatrzeć. Radca prawny [REDAKTED] reprezentował swe stanowisko zgodnie ze swym przekonaniem, które do 2011r – na co wskazują załączone do skargi pisma - było zbieżne ze stanowiskiem Wojewody Dolnośląskiego i pierwotną linią orzecznictwa. Różne orzeczenia WSA wydane w podobnych sprawach wskazują na złożoność problemu i wynikającą z tego możliwością różnych ocen prawnych odnoszonych do podobnych stanów faktycznych. Dodatkowo OSD zważył, że opinie prawne nie są dla mocodawcy radcy prawnego wiążące i to mocodawca (a nie strona) decyduje o ich przydatności w konkretnej sprawie. Różnorodność przyjętych w orzecznictwie poglądów i wybór przez radcę prawnego jednego z nich nie wskazuje na możliwość przypisania radcy prawnemu braku należytej staranności.

Poza procesowa korespondencja ze stroną w żadnym razie nie leży w obowiązkach radcy prawnego, zatem nieuzasadniony był również zarzut zażalenia dotyczący braku udzielenia przez radcę prawnego odpowiedzi na kierowane do niego przez skarżącego pismo, co Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważa jedynie informacyjnie, bowiem zarzut ten samą skargą nie był objęty zatem nie mógł być oceniony w zaskarżonym postanowieniu a w konsekwencji nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu zażaleniowym.

W tych warunkach, wobec braku przesłanek skutkujących wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] utrzymał w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika dyscyplinarnego z dnia 11.10.2012r. o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Od niniejszego postanowienia nie przysługuje środek odwoławczy (art.426 k.p.k w zw. z art.465 k.p.k i art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych).

